

РЕШЕНИЕ

№ 6326

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7844** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. Р. Х. срещу Решение от 02.07.2020г. по НАХД № 3417 по описа за 2020г на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0000664/13.06.2019 г., издадено от Началник на ОО "АА", С., с което на Й. Р. Х. е наложено адм. наказание-глоба в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 43, ал. 1, т. 1,б. „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, на основание чл. 178а, ал. 7, т.1 от ЗДвП. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява. Представя писмено становище. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител. Не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде

оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на касационния жалбоподател за нарушение на чл. 43, ал. 1, т. 1,б. „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, на основание чл. 178а, ал. 7, т.1 от ЗДВП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева .

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 07.03.2019 г. инспектор в ОО „АА“ при РД „АА“ – С. извършил проверка в информационната система на агенцията за регистриране на периодични прегледи, на контролно-технически пункт за годишни прегледи на превозните средства на [фирма]. Същият констатирал, че Й. Р. Х., като председател на комисия технически специалисти на 20.01.2019г. е издал протокол № 18344856 с начало 09.13 ч. и знак за техническа изправност с № 17393994 на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „250 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] , със заключение „Допуска се пътно превозно средство да се движи по пътищата отворени за обществено ползване“, без пътното превозно средство да е представено на преглед.

Фактическата обстановка е квалифицирана като нарушение на чл. 43, ал. 1, т. 1,б. „а“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС.

На жалбоподателя бил издаден акт за установяване на административно нарушение, а въз основа на него - съставено процесното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

От правна страна, Софийски районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По същество същият е приел, че нарушението е безспорно установено, като наложената санкция е в съответствие с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Не се споделят наведените от касационния жалбоподател доводи за несъответствие между юридическата и фактическата формулировка на вмененото нарушение. В АУАН и обжалваното НП ясно и недвусмислено е посочено, че жалбоподателят е санкциониран в качеството му на председател на комисия за технически преглед и че същият е издал документ за технически преглед за автомобил, който не е бил представян за проверка. Тази фактическа обстановка е приведена към съответната правна норма – тази на чл. чл. 43, ал. 1, т. 1,б. „а“, пр. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г.

За да потвърди оспореното НП, съдът е направил задълбочен анализ на събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства и правилно е приел, че жалбоподателят е извършил посоченото по-горе нарушение, както и че последното е безспорно установено. Съдът изрично е обсъдил наведените доводи в жалбата, като е дал обоснован отговор на същите.

При извършената проверка за правилното приложение на материалния закон, съдът е счел, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 43, ал. 1, т. 1,б. „а“, пр. 1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г.

Съгласно посочената разпоредба, председателят на комисията от технически специалисти за извършване на преглед за техническа изправност на ППС следи за качествено и пълнообемно провеждане на периодични прегледи на ППС от страна на техническите специалисти, като не издава документ за техническа изправност, когато ППС не е представено на преглед. В настоящия случай по безспорен начин се установи, че за извършване на преглед е представен автомобил, който е различен от отразения в документацията на прегледа и в издадения от Х. протокол. Като е издал документ за техническа изправност на ППС, което не е представено за извършване на прегледа, жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на административно нарушение по чл. 43, ал. 1, т. 1,б. „а“, пр. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г.

Съдът счита, че административното нарушение е осъществено от субективна страна при форма на вина пряк умисъл, доколкото нарушителят е съзнавал, че пред него е представен за преглед автомобил, различен от отразения в издадения протокол за техническа изправност на ППС, но въпреки това е издал документа за техническа изправност.

В заключение, настоящата инстанция намира, че като е потвърдил процесното НП, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора не са налице основания за уважаване на искането на жалбоподателя за присъждане на разноски.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1,

изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.07.2020г. по НАХД № 3417 по описа за 2020 г. на Районен съд – София

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.